

СРБИЈА И ЦРНА ГОРА
МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ
УПРАВА ВОЈНЕ СЛУЖБЕ БЕЗБЕДНОСТИ
Стр. пов. бр. 1-31
29. 06. 2003. године

ВОЈНА ТАЈНА
Строго поверљиво

Сазнања о контактима генерала Аце Томића са Бориславом Микелићем, Милорадом Луковићем и Душаном Спасојевићем, д о с т а в љ а -

УПРАВИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ
ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА

Веза: ваш акт «О» стр. пов.бр. 230-314/03 од 22.6.2003. године

Сазнања Војне службе безбедности о контактима генерала Томића са Милорадом Луковићем, Душаном Спасојевићем и Бориславом Микелићем добијена су на основу разговора који су са њим, 07.04.2003. године, обавила двојица припадника управе за борбу против организованог криминала, као и појединачних запечања и података припадника Војне службе безбедности.

Пошто је генерал Томић у то време био активни припадник Војске, разговору су присуствовала и двојица припадника Војне службе безбедности. Догворено је да инспектори Управе за борбу против организованог криминала воде белешке и на основу тога сачине Службену белешку о обављеном разговору, као и да примерак те Белешке доставе Управи војне службе безбедности, што до сада није урађено. На основу тога сматрамо да је Управа за борбу против организованог криминала наставила са даљим разјашњавањем ових веза.

Према нашим сазнањима, генерал Томић је приликом наведеног разговора изнео да је негде у лето 2001. године ступио у контакт са Бориславом Микелићем, који је, преко њега покушао да оствари контакт са Војиславом Коштуницом и интересовао се за пружање помоћи Слободану Милошевићу за одбрану пред Хашким судом. Према Томићевим сазнањима Коштуница није примио Микелића али зна да је ступио у контакт са саветником за безбедност Радетом Булатовићем.

Приликом једног сусрета, Микелић је замалио генерала Томића да прими Милорада Луковића – Десију, што је он прихватио.

Новембра 2001. године, на дан када су генерали Томић и Павковић службено отпутовали у Москву, а током побуне Црвених беретки, код генерала Томића су дошли Микелић и Легија. Легија је имао податке да ће доћи до сукоба између ЈСО и «Кобри» а пошто је мислио да су «Кобре» потчињене Управи безбедности Генералштаба, тражио је Томићево мишљење у вези са овим. Томић му је дао гаранцију да се војске неће мешати.

Том приликом Легија је изнео да је командант ЈСО послао захтев Противдиверзантском центру у Тивту за обуку њихових припадника у том центру. Генерал Томић му је објаснио да достави захтев Генералштабу Војске.

За други сусрет са Легијом поново је звао Микелић и рекао да Легија жели да му нешто да. Сусрет је трајао двадесетак минута и Легија је донео неке папире у којима се радило о великој количини злата које се, наводно, крије у поткопима у Тивту и да је у то, наводно умешан генерал Боро Ивановић. Легија је рекао да му подаци не делују вероватни, иако се радило о «озбиљном извору». Предузете су мере органа безбедности да се ови подаци провере и установљено је да нису тачни.

Приликом првог сусрета са генералом Томићем Легија је питао да ли може да дође «један његов другар» који хоће да види генерала који је ухапсио Перишића. Пошто је врло брзо дошао Душан Спасојевић, вероватно је био у колима и чекао да буде примљен. Овом сусрету је присуствовао и Раде Булатовић, а Душан Спасојевић је генералу Томићу поклонил мобилни телефон «Нокиа» са камером.

Реконструкцијом сазнања припадника Војне службе безбедности установили смо да је било неколико посета генералу Томићу од стране Борислава Микелћа. Приликом његових посета било је уобичајено да возило паркира на тротоару испред зграде, а затим преко главног улаза, где се налази пријавница најави посету, која се не евидентира у књигу посета. Доласци су били у поподневним часовима, чији нам садржај разговора није познат, а према нашим сазнањима Микелићу нису уступани било какви подаци и материјали.

НАЧЕЛНИК

ПУКОВНИК

Момир Стојановић

Момир Стојановић